

2. Zezwolenie może być udzielone tylko jednostce gospodarki usprawnionej.

3. Przedsiębiorstwa państwowe wyrobów tytoniowych są wolne od obowiązku uzyskiwania zezwolenia.

Art. 4. 1. Kto nie będąc do tego uprawniony uprawia roślinę tytoniową albo kto pielęgnuje roślinę tytoniową dziko wyrosłą,

podlega karze aresztu do roku i karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto zataja tytoń uzyskany przez siebie z uprawy rośliny tytoniowej albo kto wytwarza wyroby tytoniowe bez wymaganego zezwolenia lub wbrew warunkom udzielonego mu zezwolenia.

Art. 5. Kto nabywa, zbywa lub przechowuje tytoń pochodzący z bezprawnej uprawy lub niedozwolonego wyrobu albo wprowadzony do obrotu z naruszeniem art. 2 ust. 1,

podlega karze aresztu do roku i karze grzywny.

Art. 6. 1. Jeżeli wskutek czynu określonego w art. 4 lub 5 powstała znaczna szkoda dla gospodarki narodowej, sprawca

podlega karze więzienia od roku do lat 5 i karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega sprawca czynu określonego w art. 4 lub 5, jeżeli z popełnienia tych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Art. 7. 1. Jeżeli z czynu określonego w art. 4 lub 5 wynikła dla gospodarki narodowej szkoda nieznaczna, sprawca

podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy albo grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, jaką szkodę należy uważać za nieznaczną.

Art. 8. W przypadkach przewidzianych w art. 4, 5, 6 i 7 ust. 1 można orzec przepadek rzeczy, stanowiących przedmiot przestępstwa albo służących lub przeznaczonych do jego popełnienia, choćby nie były własnością sprawcy.

Art. 9. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia termin, od którego orzekanie w sprawach o

czynny przewidziane w art. 7 ust. 1 odbywać się będzie na podstawie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

2. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, orzekają w tych sprawach właściwe organy finansowe w trybie dotychczasowym.

3. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego dekretu o występku i wykroczeniu w zakresie przepisów o monopolu tytoniowym, nie zagrożone według prawa karnego skarbowego zasadniczymi karami pozbawienia wolności, organy finansowe orzekają w trybie dotychczasowym.

Art. 10. 1. Tracą moc:

1) ustawa z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. Nr 47, poz. 409 z późniejszymi zmianami),

2) ustawa z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. Nr 26, poz. 240 z późniejszymi zmianami),

3) przepisy dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. — prawo karne skarbowe (Dz. U. Nr 32, poz. 140 z późniejszymi zmianami), dotyczące naruszenia przepisów o monopolu tytoniowym.

2. Dotychczasowe przepisy wydane w wykonaniu ustaw wymienionych w ust. 1 pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszego dekretu, o ile nie są z nim sprzeczne.

3. Wykonanie dotychczasowych przepisów dotyczących sprzedaży wyrobów tytoniowych należy w zakresie handlu detalicznego do właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy w zakresie świadczeń emerytalnych i zaopatrzeń pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przez nowe przepisy.

Art. 12. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego i zainteresowanym ministrom oraz Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 13. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1953 r.

w sprawie właściwości i trybu postępowania organów administracji państwowej przy dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa.

Na podstawie art. 11 i 21 ust. 4 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. Nr 34, poz. 142) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły — oznaczają artykuły dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. Nr 34, poz. 142).

2. Określenie „prezydium powiatowej rady narodowej” oznacza w rozumieniu rozporządzenia również prezydium miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat, Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi.

3. Przepisy rozporządzenia odnoszące się do środków transportowych stosuje się odpowiednio do przedmiotów niezbędnych do utrzymywania i użytkowania tych środków.

§ 2. Nie podlegają przeglądowi i klasyfikacji, prób-nemu poborowi i poborowi:

1) ogiery i klacze wpisane do ksiąg stadnych koni lub rejestrów hodowlanych,

2) ogiery uznane za odpowiednie do hodowli (zakwalifikowane) przez wojewódzkie komisje kwalifikacyjne ogierów przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych,

3) klacze wysokoźrebne (w ostatnich trzech miesiącach ciąży) i klacze ze źrebiętami ssącymi do czterech miesięcy po oźrebieniu,

4) konie pracujące stale w kopalniach pod ziemią,

- 5) konie utrzymywane dla pobierania krwi w zakładach wytwarzających surowicę i szczepionki,
- 6) konie używane w cyrkach do popisów.

§ 3. 1. W razie niemożności dostarczenia środka transportowego do przeglądu i klasyfikacji, próbnego poboru lub poboru właściciel środka transportowego powinien zawiadomić o tym niezwłocznie prezydium powiatowej rady narodowej, przedstawić dowody usprawiedliwiające niedostarczenie środka transportowego i podać jego miejsce postoj.

2. O ustaniu przyczyny powodującej niedostarczenie środka transportowego w nakazanym terminie właściciel powinien niezwłocznie zawiadomić prezydium powiatowej rady narodowej i dostarczyć środek transportowy w nowym terminie, wskazanym przez to prezydium.

§ 4. 1. Do przeglądu i klasyfikacji, próbnego poboru i poboru nie wolno dostarczać koni chorych na chorobę zakaźną lub o nią podejrzaną.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 właściciel obowiązany jest zawiadomić prezydium gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej o chorobie konia, a po wyzdrowieniu dostarczyć go do przeglądu i klasyfikacji, próbnego poboru i poboru w terminie wskazanym przez prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 5. W razie uznania niedostarczenia środka transportowego do przeglądu i klasyfikacji, próbnego poboru lub poboru za nie usprawiedliwione, prezydium powiatowej rady narodowej może zarządzić przymusowe dostarczenie środka transportowego na koszt właściciela przez organa Milicji Obywatelskiej.

§ 6. Prezydium gminnych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych są obowiązane dostarczyć placów, lokali i sprzętu kwaterunkowego, potrzebnych do przeprowadzenia przeglądu i klasyfikacji, próbnego poboru, poboru i zwrotu pobranych środków transportowych.

§ 7. Właściwość organów uprawnionych do przyjmowania zgłoszeń środków transportowych do ewidencji, rejestracji i zgłoszeń zmian w ich stanie, organów uprawnionych do dokonywania przeglądu i klasyfikacji, próbnego poboru, poboru i zwrotu środków transportowych, jak również organów uprawnionych do udzielania zezwoleń na dokonywanie przeróbek pojazdów mechanicznych — określa się według miejsca stałego postoju środka transportowego.

Rozdział 2.

Ewidencja, rejestracja oraz przegląd i klasyfikacja pojazdów mechanicznych.

§ 8. 1. Zgłaszanie pojazdów mechanicznych do ewidencji oraz przedstawianie tych pojazdów do rejestracji odbywa się w trybie określonym w przepisach o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

2. Jednocześnie z rejestracją pojazdów mechanicznych przeprowadza się przegląd i klasyfikację tych pojazdów ze względu na potrzeby obrony Państwa (art. 2 ust. 1 pkt 1) i wpisuje się do książek pojazdów mechanicznych nadaną kategorię wojskową pojazdu.

§ 9. W przypadku dostarczenia do próbnego poboru lub poboru pojazdów mechanicznych nie dopuszczonych do ruchu na drogach publicznych lub nie mogących rozwinać szybkości ponad 10 km na godzinę, organ przeprowadzający próbną pobór lub pobór wpisuje kategorię wojskową pojazdu do książki pojazdu mechanicznego.

§ 10. W razie zbycia pojazdu mechanicznego właściciel powinien przekazać nabywcy razem z pojazdem książkę pojazdu mechanicznego i dowód rejestracyjny.

§ 11. 1. Na podstawie dokonywanych zgłoszeń i przeglądów prezydium powiatowych rad narodowych zakładają i prowadzą ewidencję pojazdów mechanicznych

i przesyłają do wojskowych komend rejonowych okresowe wykazy zmian.

2. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego wyda szczegółowe przepisy w sprawie założenia i prowadzenia ewidencji pojazdów mechanicznych i składania wykazów zmian.

§ 12. 1. W przypadku zamierzonej przeróbki pojazdu mechanicznego, która uniemożliwiłaby użytkowanie tego pojazdu zgodnie z pierwotnym jego przeznaczeniem lub spowodowała zasadniczą zmianę w konstrukcji pojazdu, właściciel pojazdu mechanicznego powinien zwrócić się do prezydium powiatowej rady narodowej o udzielenie mu zezwolenia na dokonanie takiej przeróbki.

2. Prezydium powiatowych rad narodowych udziela zezwoleń wymienionych w ust. 1 w trybie określonym przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego.

3. Po dokonaniu przeróbki zgodnie z otrzymanym zezwoleniem właściciel jest obowiązany bez osobnego wezwania przedstawić pojazd mechaniczny w prezydium powiatowej rady narodowej w ciągu 14 dni od dnia ukończenia przeróbki do przeglądu i klasyfikacji.

§ 13. 1. Ogólny przegląd i klasyfikację pojazdów mechanicznych zarządza na podstawie art. 4 na obszarze całego Państwa lub jego części przeprowadza prezydium powiatowej rady narodowej, wzywając właścicieli do dostarczenia pojazdów mechanicznych do ogólnego przeglądu i klasyfikacji za pomocą kart powołania lub obwieszczeń publicznych. Wezwanie powinno nastąpić co najmniej na 7 dni przed terminem przeglądu i klasyfikacji, oznaczonym w karcie powołania lub w obwieszczeniu publicznym.

2. Karta powołania lub obwieszczenie publiczne powinny zawierać dokładne oznaczenie pojazdów mechanicznych podlegających ogólnemu przeglądowi i klasyfikacji, termin i miejsce, w których pojazdy powinny być dostarczone do przeglądu i klasyfikacji, powołanie podstawy prawnej oraz pouczenie o skutkach prawnych niedostarczenia pojazdów.

§ 14. 1. Ogólny przegląd i klasyfikację pojazdów mechanicznych (§ 13) przeprowadza prezydium powiatowej rady narodowej z udziałem przedstawicieli prezydium tej rady i pracownika posiadającego odpowiednie wiadomości fachowe lub innego rzeczoznawcy.

2. Przepisy §§ 9 i 11 stosuje się odpowiednio.

§ 15. Ogólny przegląd i klasyfikacja pojazdów mechanicznych (§ 13) powinny być przeprowadzane w terminach i w sposób jak najmniej zakłócający należyte funkcjonowanie organów władz i administracji państwowej, przedsiębiorstw, zakładów, gospodarstw itp.

§ 16. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz innymi zainteresowanymi ministrami określa przypadki, w których przegląd i klasyfikacja pojazdów mechanicznych (§§ 8 i 13) odbywa się poza siedzibą prezydium właściwej rady narodowej.

§ 17. Celem zbadania prawidłowości klasyfikowania pojazdów mechanicznych pod względem ich przydatności dla potrzeb obrony Państwa mogą być przy przeglądzie i klasyfikacji pojazdów mechanicznych (§§ 8 i 13) obecni wojskowi komendanci rejonowi lub ich zastępcy albo inni oficerowie, wyznaczeni przez dowódcę okręgu wojskowego.

Rozdział 3.

Ewidencja, rejestracja oraz przegląd i klasyfikacja koni i wozów z uprzężą.

§ 18. 1. Właściciele koni i wozów z uprzężą są obowiązani zgłaszać je do rejestracji w prezydium gminnej

(miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej bez osobnego wezwania, w ciągu 14 dni po wejściu w ich posiadanie.

2. Rejestracji nie podlegają konie, które nie ukończyły 4 lat życia oraz konie powyżej 16 lat życia.

3. Prezydium gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej dokonuje rejestracji konia lub wozu z uprzężą; po dokonaniu przeglądu i klasyfikacji (§ 21) prezydium to wydaje właścicielowi zarejestrowanego konia dowód tożsamości konia, a właścicielowi zarejestrowanego wozu z uprzężą — zaświadczenie o rejestracji wozu.

4. W razie użytkowania zarejestrowanego konia lub wozu z uprzężą poza miejscowością, w której koń lub wóz z uprzężą ma miejsce stałego postoju, właściciel (woźnica lub jeździec) powinien posiadać dowód tożsamości konia lub zaświadczenie o rejestracji wozu przy sobie i okazywać je na każde ządanie organów kontroli drogowej i służby bezpieczeństwa publicznego.

§ 19. W razie zbycia zarejestrowanego konia lub wozu właściciel powinien przekazać nabywcy dowód tożsamości konia bądź zaświadczenie o rejestracji wozu jednocześnie z przekazaniem konia lub wozu.

§ 20. 1. Na podstawie rejestracji, przeglądu i klasyfikacji (§ 18) prezydium gminnych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych zakładają ewidencję zarejestrowanych koni i wozów z uprzężą i przesyłają do prezydiów powiatowych rad narodowych okresowe sprawozdania.

2. Prezes Rady Ministrów wyda szczegółowe przepisy w sprawie przeprowadzania rejestracji, przeglądu i klasyfikacji koni i wozów z uprzężą oraz zakładania i prowadzenia ich ewidencji.

§ 21. 1. Przegląd i klasyfikację koni i wozów z uprzężą zarządza Prezes Rady Ministrów.

2. Na podstawie zarządzenia wymienionego w ust. 1 prezydium powiatowej rady narodowej wzywa właścicieli za pomocą kart powołania lub obwieszeń publicznych do przedstawienia do przeglądu i klasyfikacji koni i wozów z uprzężą.

3. Przeglądu i klasyfikacji koni i wozów z uprzężą dokonuje przedstawiciel prezydium powiatowej rady narodowej z udziałem rzeczoznawcy. Przy przeglądzie i klasyfikacji koni rzeczoznawcą powinien być lekarz weterynarii.

4. Przy przeglądzie i klasyfikacji koni i wozów z uprzężą powinien być obecny przedstawiciel prezydium właściwej gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

5. Przepisy § 13 ust. 2 oraz §§ 15 i 17 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4.

Zgłaszanie zmian w stanie środków transportowych.

§ 22. 1. Za zmiany w stanie środków transportowych, które należy zgłaszać (art. 2 ust. 1 pkt 3), uważa się:

- 1) przeniesienie miejsca stałego postoju konia i wozu na obszar innej gminy, a pojazdu mechanicznego na obszar innego powiatu oraz czasowe przeniesienie miejsca postoju pojazdu mechanicznego na obszar innego powiatu na okres powyżej 30 dni,
- 2) zmianę w osobie właściciela,
- 3) padnięcie konia,
- 4) kradzież, zaginięcie lub zniszczenie środka transportowego oraz
- 5) wszelkie zmiany, dotyczące danych zawartych w książce pojazdu mechanicznego, w dowodzie rejestracyjnym, w dowodzie tożsamości konia lub w zaświadczeniu o rejestracji wozu, jak również zmiany mogące spowodować zmianę klasyfikacji środka transportowego (np. kastracja konia, znaczne uszko-

dzenie środka transportowego, remont, zasadnicze zmiany konstrukcyjne, wycofanie pojazdu mechanicznego z ruchu itp.).

2. Właściciele środków transportowych są obowiązani bez osobnego wezwania zgłaszać zmiany w stanie zarejestrowanych koni i wozów z uprzężą w ciągu 14 dni od ich powstania — prezydium gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, a zmiany w stanie pojazdów mechanicznych — prezydium powiatowej rady narodowej w tym samym terminie.

3. Przez zgłoszenie zmiany w stanie pojazdu mechanicznego w sposób określony w ust. 2 właściciel pojazdu mechanicznego spełnia jednocześnie obowiązek zgłoszenia zmiany przewidziany w przepisach o ruchu pojazdów mechanicznych.

Rozdział 5.

Pobór środków transportowych.

§ 23. 1. Pobór środków transportowych zarządza Minister Obrony Narodowej w przypadkach określonych w art. 6 lub 7.

2. Na podstawie zarządzenia o poborze (ust. 1) wojskowy komendant rejonowy wzywa właścicieli za pomocą kart powołania do dostarczenia środków transportowych do poboru.

3. Karta powołania powinna zawierać dokładne oznaczenie środków transportowych podlegających dostarczeniu, miejsce i czas ich dostarczenia, powołanie podstawy prawnej oraz pouczenie o skutkach prawnych niedostarczenia środka transportowego do poboru.

4. Do poboru powinny być dostarczone środki transportowe z przedmiotami niezbędnymi do ich utrzymania oraz dokumentami ewidencyjnymi, rejestracyjnymi, hodowlanymi, sanitarnymi i innymi, dotyczącymi tych środków.

5. Pojazdy mechaniczne powinny być dostarczone ponadto z paliwem umożliwiającym odbycie 300 km drogi, a konie z paszą (20 kg siana na 1 konia).

§ 24. 1. Pobór środków transportowych przeprowadzają wojskowe komisje rejonowe przez komisje poborowe pojazdów mechanicznych i komisje poborowe koni.

2. W skład komisji poborowej wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — oficer wyznaczony przez wojskowego komendanta rejonowego,
- 2) jako zastępca przewodniczącego — oficer lub podoficer, wyznaczony przez wojskowego komendanta rejonowego,
- 3) jako członkowie:
 - a) przedstawiciel prezydium powiatowej rady narodowej,
 - b) rzeczoznawcy wyznaczeni przez wojskowego komendanta rejonowego spośród żołnierzy w czynnej służbie wojskowej albo wyznaczeni przez prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek wojskowego komendanta rejonowego.

§ 25. Prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych są obowiązane delegować do udziału w pracach komisji poborowych koni swoich przedstawicieli celem czynnego współdziałania z tymi komisjami w sprawnym przeprowadzaniu poboru koni i wozów z uprzężą z danej gminy (miasta).

§ 26. Do zakresu działania komisji poborowej (§ 24) należy w szczególności:

- 1) ustalenie stanu technicznego pojazdów mechanicznych, wozów z uprzężą i rowerów oraz stanu zdrowia koni,
- 2) ustalenie ogólnej wartości pobranego środka transportowego,

3) wydawanie orzeczenia o pobraniu środka transportowego.

§ 27. Środki transportowe uznane przy poborze za przydatne i zakwalifikowane dla Sił Zbrojnych podlegają natychmiastowemu przekazaniu na rzecz Sił Zbrojnych na czas nieoznaczony.

§ 28. Przewodniczący komisji poborowej wydaje właścicielowi niezwłocznie orzeczenie, które stanowi równocześnie dowód pobrania środka transportowego (art. 8 ust. 4).

§ 29. Orzeczenie wydaje komisja poborowa osobno na każdy środek transportowy łącznie z przedmiotami niezbędnymi do jego utrzymywania i użytkowania, paliwem i pasażem.

Rozdział 6.

Próbný pobór środków transportowych.

§ 30. 1. W przypadkach wymienionych w art. 5 ust. 1 Minister Obrony Narodowej zarządza próbný pobór pojazdów mechanicznych, koni i wozów z uprzężą.

2. Do próbnego poboru stosuje się przepisy o poborze z tą zmianą, że po zakończeniu próbnego poboru środki transportowe zostają właścicielowi zwrócone.

3. W przypadku nałożenia przez Radę Ministrów w trybie określonym w art. 5 ust. 2 obowiązku przekazania Siłom Zbrojnym środków transportowych uznanych przy próbnym poborze za przydatne dla potrzeb obrony Państwa, komisja poborowa przekazuje te środki Siłom Zbrojnym na czas określony przez Radę Ministrów i wydaje właścicielowi orzeczenie wymienione w §§ 28 i 29.

§ 31. Jeżeli w czasie użytkowania przez Siły Zbrojne środków transportowych przekazanych przy próbnym poborze (§ 30 ust. 3) zarządzone zostanie pobór (rzeczywisty) środków transportowych — środki transportowe przekazane Siłom Zbrojnym przy próbnym poborze pozostają nadal, mimo upływu terminu określonego przez Radę Ministrów na podstawie art. 5 ust. 2, w posiadaniu Sił Zbrojnych, bez potrzeby poddawania ich poborowi (rzeczywistemu). W tym przypadku mają do nich zastosowanie przepisy dotyczące środków transportowych przekazanych Siłom Zbrojnym przy poborze (rzeczywistym).

Rozdział 7.

Zwrot środków transportowych.

§ 32. Środki transportowe przekazane Siłom Zbrojnym przy próbnym poborze powinny być właścicielowi zwrócone najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie terminu, określonego przez Radę Ministrów na podstawie art. 5 ust. 2, jeżeli nie uległy one zupełnemu zniszczeniu.

§ 33. 1. Środki transportowe przekazane Siłom Zbrojnym przy poborze zarządzonym w interesie obrony Państwa (art. 6 ust. 1) powinny być właścicielowi zwrócone najpóźniej w ciągu 30 dni, licząc od dnia wejścia w życie uchwały Rady Ministrów uchylającej obowiązek dostarczenia środków transportowych do poboru (art. 6 ust. 2).

2. Nie zwraca się środka transportowego właścicielowi:

1) jeżeli w okresie trwania obowiązku dostarczania środków transportowych do poboru i przekazywania Siłom Zbrojnym, nałożonego na właścicieli przez Radę Ministrów (art. 6 ust. 1), powstały warunki określone w art. 7,

2) jeżeli Minister Obrony Narodowej z upoważnienia Rady Ministrów zatrzymał pobrany środek transportowy w posiadaniu Sił Zbrojnych na stałe (art. 6 ust. 5).

§ 34. 1. Zwrot środków transportowych przekazanych Siłom Zbrojnym (§§ 32 i 33) odbywa się w miejscu i w czasie wskazanych przez wojskowego komendanta rejonowego. Zawiadomienie o miejscu i czasie zwrotu następuje w drodze wezwań imiennych lub obwieszczeń publicznych, najpóźniej na 7 dni przed terminem zwrotu oznaczonym w wezwaniu lub obwieszczeniu.

2. Zwrot środków transportowych następuje za potwierdzeniem przez właścicieli odbioru tych środków i przedmiotów.

§ 35. 1. Zwrotu środków transportowych dokonują komisje poborowe (§ 24).

2. Każdy środek transportowy, który ma być zwrócony właścicielowi, powinien być w chwili zwrotu zbadany przez komisję poborową pod względem stanu technicznego (stanu zdrowotnego koni). Równocześnie komisja poborowa ustala ogólną wartość zwracanego środka transportowego. Przy ustalaniu ogólnej wartości uwzględnia się stwierdzone uszkodzenia i braki.

3. Po dokonaniu czynności określonych w ust. 2 komisja poborowa wydaje orzeczenie o zwrocie środka transportowego właścicielowi.

4. Do orzeczeń o zwrocie środka transportowego stosuje się odpowiednio przepisy §§ 28 i 29.

§ 36. W przypadkach niemożności dokonania zwrotu środka transportowego wskutek zupełnego jego zniszczenia itp. komisja poborowa wydaje właścicielowi orzeczenie o niemożności dokonania zwrotu. W orzeczeniu tym oznacza się środek transportowy, który powinien, a nie może być zwrócony, oraz ogólną jego wartość zgodnie z wartością ustaloną przy próbnym poborze lub poborze.

Rozdział 8

Przepisy końcowe.

§ 37. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrom: Obrony Narodowej, Transportu Drogowego i Lotniczego, Finansów, Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Minc*

Reklamacje z powodu niedołączenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw U. R. M., Warszawa Bracka 20a w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, w Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalino-grodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu Cieszyńskim, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 1.
Administracja: Administracja Wydawnictw U. R. M., Warszawa, ul. Bracka 20a.